

Versibus obscenis quin nullus erit locus hic, nec 110
Ingenuam puer a nostris sermonibus aurem
Torqueat, aut natae timeat matrona pudicae,
Sed color urbanus Satyrae inducetur honestae,
Si parvis vitiis porro, et mediocribus illis,
Quorum vix pudeat quemquam, pigeatve parumper, 115
Adpersisse salem, Momo adspirante, licebit.
Quis vetat interea ridendo dicere verum,
Et quantum potero fungi vice vatis Horati,
Illiusque modis in corda irrepere sensim,
Salsaque furtivo praetexere carmina risu? 120
Comica materies Satyris et vis erit. Atqui
Argumenta jacent communis in ordine vitae.
Si dabitur pedibus soccos aptare decenter,
Urbanumque salem a lautis quaesisse Carinis,
Si nihil obscurum, durumque morabitur orsi 125
Coepta operis, si laeva excludat lucidus ordo,
Si facilis brevitae sua sententia constet,
Non ego te, Cilni, verear censore, nec uti
Judice, patrono pridem usus; nec mea scripta
In tunicas piperi, aut ibunt in pallia scombris. 130

Incipiam Cecidere manus, viresque parantem
Defecere statim Provisae copia frugis
Ante oculos jacet, et series rerum ordine pulcro
Digesta est, propriumque locum sortita tuentur
Singula: jamque parata mihi est extensaue tela. 135
At quonam, quaeso, tabula haec pingenda colore est,
Illius in solo quoniam stat vita colore?
Antiquo sermone novae res, et nova vitae